vang on mõeldav ka kõigi Eestis töötavate erialaliste seltskondlikkude organisatsioonide sihina. Vaevalt on aga mõeldav, et Isamaaliit hakkaks nendega võistlema rahvuslikkude ideaalide teenimise ainuõiguse pärast, ja seetõttu võiks loota, et Isamaaliidu tegevus keskendub enam teatud konkreetsetele päevaülesannetele.

Õige silmapaistva koha võtab valitsuse poolt juhitud eestluse ja eestimeelsuse propagandas nimede-muutmise aktsioon. Uuest aastast hakkas maksma uus kord, mille kohaselt nimede eestistamine on täiesti maksuvaba. Nimede muutmise läbiviimiseks kutsuti ellu ka nimede eestistamise kesktoimkond, kes oma „hoogtöö" koondas massiliste nimemuutmiste läbiviimiseks vabariigi aastapäevale ja võidupühale. Algul näis nimede muutmine visalt hoogu võtvat, kuid aegamööda kasvas see hoog, tõmmates kaasa laialdasi ringkondi. Nimede eestistamises tuleb kahtlemata näha vabanemist võõrapärasest pitserist ja võõrast survest meie elu määramisel, mis nagu iseendast kippus otsustama meie kuuluvust germaani kultuurivaldkonda. Kuna hoog nimede eestistamiseks kasvas väga kiireiseloomuliseks, toimus aga kahjuks uute nimede valik sageli väga pealiskaudselt ja šablooniliselt, mida ei saa pidada asjale kasuks.

Rööbiti nimede eestistamisega arenes talude ja kodude Eesti lippudega kaunistamise aktsioon, milleks nimede eestistamise keskkomitee juures kutsuti ellu Eesti lipu toimkond. Lippude soetamise hõlbustamiseks hakati andma ka soodustusi lipuvarraste hankimisel. Eesti keele aussetõstmiseks pandi maksma määrused ärisiltide ja vaateakende, filmipealkirjade ja lõbustuste kohta. Kuid veelgi tähtsam on nõue eesti keele tarvitamise kohta äride raamatupidamises ja kirjavahetuses, niisamuti nõue aktsiaseltside juhatuste ja nõukogude eestista-

Eesti kroonika 1935, lk. 26